

29.4.2022

OPINIA

Komisji Transportu i Turystyki

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Angel Dzhambazki

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego

Na mocy Europejskiego prawa o klimacie UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się, że zredukują emisje gazów cieplarnianych o 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r., a do 2050 r. staną się pierwszą na świecie grupą krajów neutralnych dla klimatu. Latem 2020 r. Komisja zaproponowała pakiet ustawodawczy „Gotowi na 55”, aktualizujący bieżące ramy polityki klimatycznej UE, w celu osiągnięcia dodatkowej redukcji emisji wymaganej zgodnie z tymi ambicjami.

Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESR) odgrywa tu kluczową rolę, gdyż obejmuje emisje z takich sektorów jak transport (poza lotniczym i morskim zagranicznym), budynki, rolnictwo, gospodarka odpadami i różne inne źródła nieobjęte obecnym unijnym systemem handlu emisjami (ETS), a także niezwiązane ze spalaniem emisje pochodzące z wykorzystania energii i produktów. Rozporządzenie ESR obejmuje więc około 60 % całkowitej emisji gazów cieplarnianych w UE. Na okres 2021–2030 obecne rozporządzenie ESR, przyjęte w 2018 r., ustanawia wspólny cel redukcji emisji gazów cieplarnianych dla całej UE na -30 % w porównaniu z poziomem z 2005 r. Państwa członkowskie współdzielą ogólnounijne wysiłki na rzecz redukcji emisji dzięki wiążącym celom redukcyjnym, ustalonym głównie na podstawie PKB na mieszkańca.

Aby dostosować rozporządzenie ESR do większych ambicji klimatycznych na 2030 r., we wniosku Komisji zwiększa się ogólnounijny cel redukcji emisji do -40% w 2030 r. oraz, odpowiednio, cele krajowe do -10% – -50% poniżej poziomu z 2005 r. Na mocy tego wniosku państwa członkowskie zachowają pewną elastyczność umożliwiającą sprostanie redukcji w poszczególnych latach. Ponadto sektory transportu drogowego i budynków pozostają nadal objęte rozporządzeniem ESR, a Komisja w oddzielnej inicjatywie dodatkowo zaproponowała objęcie tych sektorów nowym ogólnounijnym systemem ETS.

Ocena wniosku przez sprawozdawcę komisji opiniodawczej

Sprawozdawca komisji opiniodawczej przyznaje, że pakiet „Gotowi na 55” ma śmielsze ambicje ograniczenia emisji gazów cieplarnianych UE, zmierzające do szybkiego osiągnięcia neutralności klimatycznej w trzech nadchodzących dekadach. Sprawozdawca komisji opiniodawczej ubolewa jednak, że proponowane inicjatywy są pozbawione rzetelnej analizy, która umożliwiłaby uczciwe rozpatrzenie negatywnych skutków pospiesznej transformacji (właściwie niemającej odpowiednika nigdzie indziej na świecie) dla konkurencyjności gospodarki i miejsc pracy w państwach członkowskich. Odnosi się to szczególnie do mobilności, w przypadku której nadal nie jest pewne, czy alternatywne rozwiązania nisko- i zeroemisyjne oraz energia do ich obsługi będą wystarczająco szeroko i szybko dostępne, by zapewnić obywatelom i przedsiębiorstwom przystępną cenowo mobilność, będącą fundamentem funkcjonowania naszych społeczeństw. UE w swojej polityce klimatycznej i energetycznej musi więc zrobić wszystko, co w jej mocy, aby zagwarantować, że potrzebne przejście na alternatywne technologie i infrastrukturę paliwową, obejmujące energię elektryczną i paliwa oparte na wodorze, będzie postępować równoległe do ambicji klimatycznych. W dążeniu do większego zrównoważenia w perspektywie krótko- i

długoterminowej sektor transportu jest zależny od warunków regulacyjnych silnie wspierających innowacyjne technologie i inwestycje w ten sektor.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej ostrzega, że dodatkowy koszt dla obywateli i gospodarstw domowych, który prawdopodobnie powstanie po proponowanym włączeniu transportu drogowego i budynków do systemu ETS, a bardziej pośrednio po zwiększeniu ambicji rozporządzenia ESR, pogłębi skutki obecnej inflacji cen energii, dodatkowo przyczyniając się do już istniejącego ubóstwa energetycznego i transportowego. Trzeba zatem rozważyć trwalszy mechanizm wsparcia w Społecznym Funduszu Klimatycznym proponowanym przez Komisję.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest zwolennikiem propozycji utrzymania sektorów transportu drogowego (i budynków) w zakresie ESR, gdyż państwa członkowskie są najlepiej predysponowane do właściwych działań regulacyjnych – zaprojektowanych proporcjonalnie do ich specyfiki i potrzeb ich obywateli w zakresie mobilności i mieszkalnictwa – aby sprostać planowanym redukcjom emisji we wszystkich sektorach. Sprawozdawca komisji opiniodawczej popiera też propozycję zachowania przez państwa członkowskie elastyczności służącej redukcji ich emisji i efektywnemu spełnianiu zobowiązań redukcyjnych.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej uważa za istotne, aby zapewnić państwom członkowskim i zainteresowanym podmiotom z objętych sektorów przewidywalną i stabilną ścieżkę wymaganej redukcji emisji, co jest warunkiem wspierania inwestycji i innowacji w rozwiązaniach przyjaznych dla klimatu. Ścieżki dla poszczególnych krajów dotyczące limitów emisji powinny być więc ustanawiane tylko raz, na początku okresu 2021–2030. Ponieważ sprawiedliwy i uczciwy podział wysiłku między państwa członkowskie i w ich obrębie jest kluczowy dla spełnienia ogólnounijnego celu, Komisja przy określaniu ścieżek krajowych powinna przeanalizować i uwzględnić aspekty opłacalności i uczliwości wykraczające poza PKB na mieszkańca. Wreszcie, biorąc pod uwagę możliwe uwzględnienie transportu drogowego w systemie ETS, sprawozdawca komisji opiniodawczej podkreśla, że trzeba zachować wszystkie przepisy unijne w zmienianym rozporządzeniu ESR i systemie ETS, by uniknąć ewentualnej nadmiernej regulacji. W związku z tym Komisja powinna złożyć bardziej wyczerpujące sprawozdanie na temat aktualnej redukcji emisji na poziomie sektora, np. w sprawozdaniach z postępów prac na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną.

POPRAWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej **w sposób odzwierciedlający zasady równości i wspólne, choć zróżnicowane obowiązki i odpowiednie zdolności krajów.**

Poprawka

(1a) W rezolucji z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej Parlament Europejski wezwał Komisję do podjęcia bezzwłocznych i ambitnych działań, aby ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C oraz uniknąć masowej utraty różnorodności biologicznej, w tym poprzez usunięcie z obecnych strategii Unii niespójności, jeśli chodzi o alarmującą sytuację klimatyczną i środowiskową, oraz poprzez zagwarantowanie, że wszystkie odpowiednie przyszłe wnioski ustawodawcze i budżetowe będą w pełni zgodne z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do wartości poniżej 1,5 °C oraz że nie będą przyczyniać się do utraty

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna ***i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów.*** Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli ***przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu*** oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, ***do których należą m.in.*** osoby starsze, osoby ***niepełnosprawne*** oraz osoby wywodzące się z mniejszości ***rasowych lub etnicznych.*** Należy ***zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.***

Poprawka

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli. ***Transformacja ta wpływa w różnym stopniu na państwa członkowskie, regiony, sektory gospodarki i obywateli, i jest zależna od ich specyfiki. Na przykład w odmienny sposób oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane. W związku z tym należy koniecznie zapewnić, aby Europejski Zielony Ład był wdrażany w sposób promujący spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną w Unii, w tym w jej regionach najbardziej oddalonych, oraz aby transformacja była sprawiedliwa i sprzyjała włączeniu społecznemu, z należytym uwzględnieniem grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami, osoby dotknięte ubóstwem energetycznym lub transportowym, mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, a także osoby wywodzące się z mniejszości. W szczególności należy dopilnować, żeby nie dochodziło do zakłóceń w krytycznych sektorach, które zaspokajają podstawowe***

potrzeby gospodarki i społeczeństwa, takie jak mobilność.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Sektor transportu UE ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego Unii oraz zapewnienia terytorialnej dostępności i łączności wszystkich regionów Unii. Jednocześnie dekarbonizacja tego sektora ma kluczowe znaczenie dla Unii w realizacji celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 55 % do 2030 r., oraz długofalowego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. Unia musi zatem sprawić, aby zrównoważony transport stał się rzeczywistością, i zapewnić zarazem funkcjonowanie rynku wewnętrznego i konkurencyjność UE na całym świecie bez zakłóceń i z zachowaniem standardów społecznych. W realizacji wyznaczonych na 2030 r. celów klimatycznych państw członkowskich, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, wysiłki muszą koncentrować się w szczególności na promowaniu dostosowanego do przyszłych wyzwań i odpornego sektora transportu. W związku z tym państwa członkowskie powinny wykorzystać wszystkie dostępne fundusze unijne, aby wesprzeć branżę transportową w dekarbonizacji, przy czym należy brać pod uwagę, że obecnie przejście na gospodarkę niskoemisyjną w kilku rodzajach transportu jest nadal trudne pod względem technologicznym i stawia wyzwania, jeśli chodzi o

efektywność i konkurencyjność. Przy podejmowaniu kolejnych kroków w kierunku dekarbonizacji sektorów transportu należy przestrzegać zasady neutralności technologicznej.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3b) Należy brać pod uwagę społeczne i gospodarcze skutki przejścia na gospodarkę bezemisyjną. Zasada dekarbonizacji musi iść w parze z wdrażaniem Europejskiego filaru praw socjalnych, tak aby nikt nie został pominięty ani żaden region nie pozostał w tyle.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie **prawa** o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie **prawo** o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce **najpóźniej** do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie

ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) Transport jako sektor kluczowy w przejściu na zrównoważoność musi pozostać objęty rozporządzeniem (UE) 2018/842 niezależnie od dalszego rozwoju systemu handlu uprawnieniami do emisji. Jednocześnie żadne kolejne i przyszłe rozwiązania rynkowe nie powinny stać na przeszkodzie innym i uzupełniającym środkom ustawodawczym na szczeblu krajowym lub unijnym, które pozwalałyby dodatkowo ograniczyć emisje z transportu.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) Z uwagi na newralgiczną rolę całego sektora transportu, w tym transportu drogowego, kolejowego, wodnego śródlądowego, morskiego i lotniczego, dla funkcjonowania naszych społeczeństw, oczekuje się, że sektor ten odegra ważną rolę w realizacji celów klimatycznych ustanowionych w Europejskim prawie o klimacie.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5b) Wodór może być wykorzystywany jako surowiec lub źródło energii w procesach przemysłowych i chemicznych, w transporcie lotniczym i morskim, w sektorach odchodzących od paliw kopalnych, w których bezpośrednia elektryfikacja jest niemożliwa ze względów technologicznych lub niekonkurencyjna, a także do magazynowania energii w celu zrównoważenia, w razie konieczności, systemu energetycznego, w związku z czym wodór odgrywa istotną rolę w integracji systemu energetycznego.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5c) Na europejskim rynku energetycznym powinno się rozwijać wodór zarówno niskoemisyjny, jak i odnawialny, z uwzględnieniem ich różnych potrzeb infrastrukturalnych i inwestycyjnych, i priorytetowo traktować konieczność inwestycji, które powiększą produkcję energii odnawialnej na tyle szybko, by osiągnąć cele klimatyczne i środowiskowe Unii wyznaczone na 2030 i 2050 r., oraz krótkoterminowo wykorzystać niskoemisyjny wodór jako technologię pomostową. Komisja powinna zatem ocenić, ile niskoemisyjnego wodoru będzie potrzeba do celów dekarbonizacji, do jakich zastosowań i przez jaki okres, do czasu, aż wodór odnawialny będzie mógł pełnić tę rolę samodzielnie. Ponadto Komisja i państwa członkowskie powinny zmniejszyć przeszkody regulacyjne i

*gospodarcze, by pobudzić szybką
absorpcję rynkową wodoru odnawialnego.*

Poprawka 11

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 d (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5d) Komisja zaproponowała w unijnych ramach systematyki ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852^{1a} projekt przepisów klasyfikujących gaz ziemny i energię jądrową jako ekologiczne w kontekście celów związanych ze zmianą klimatu. Taka klasyfikacja ogromnie pomogłaby sektorowi transportu w redukcji śladu węglowego i osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu i pakietu „Gotowi na 55”. Jest to szczególnie ważne ze względu na możliwe zakazy produkcji pojazdów z silnikami wewnętrznego spalania po 2030 r., gdyż pojazdy bezemisyjne w dużym stopniu opierają się na energii elektrycznej potrzebnej do ładowania, a tylko bezpieczna i niezawodna energia jądrowa mogłaby sprostać potrzebom pojazdów zeroemisyjnych.

^{1a} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Poprawka 12

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 e (nowy)**

(5e) Ramy systematyki UE ustanowione rozporządzeniem (UE) 2020/852 zapewniają przedsiębiorstwom, inwestorom i decydentom odpowiednie definicje, zgodnie z którymi działalność gospodarcza może być uznana za zrównoważoną środowiskowo. W ten sposób ramy te mogą dawać inwestorom poczucie bezpieczeństwa, chronić inwestorów prywatnych przed pseudoekologicznym marketingiem, pomagać przedsiębiorstwom stać się bardziej przyjaznymi dla klimatu, minimalizować fragmentację rynku i pomagać przenosić inwestycje tam, gdzie są one najbardziej potrzebne.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji będzie dotyczył również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

(7) Zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 **zostaje** utrzymany. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴. **W celu zmniejszenia obciążeń regulacyjnych Komisja powinna przeprowadzić należyty przegląd ram prawnych dotyczących redukcji emisji, w szczególności w sektorach takich jak transport, które podlegają różnym przepisom i instrumentom ustalania cen, i w razie potrzeby zaproponować dostosowania, aby uniknąć ewentualnej nadmiernej regulacji.**

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

(Zakres ESR)

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Z uwagi na art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej działania i poziomy docelowe dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych muszą być dostosowane do specyfiki regionów najbardziej oddalonych, strukturalnie cechujących się oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielką powierzchnią, trudnymi warunkami topograficznymi i klimatycznymi oraz zależnością gospodarczą od kilku produktów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(10) Aby osiągnąć cel polegający na

(10) Aby osiągnąć cel polegający na

redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, **sektory objęte** rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, **państwa członkowskie w odniesieniu do sektorów objętych** rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia **wspólnie** w 2030 r. **ogólnounijnego poziomu docelowego** redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.;

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Aby zapewnić racjonalną pod względem kosztów i sprawiedliwą redukcję emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych zarówno rozporządzeniem (UE) 2018/842, jak i dyrektywą 2003/87/WE, państwa członkowskie powinny mieć możliwość równoważenia redukcji osiągniętych w tych sektorach na podstawie tych instrumentów. Jeżeli państwa członkowskie ograniczą swoje emisje na dany rok w tych sektorach w stopniu większym niż proporcjonalny w świetle rozporządzenia (UE) 2018/842, słusznym jest, aby te państwa członkowskie mogły zapewnić rekompensatę dla odnośnych sektorów. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość przydzielenia tym sektorom ograniczonej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy dyrektywy 2003/87/WE, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby odnośne korzyści pod względem kosztów były przenoszone na obywateli i przedsiębiorstwa. Komisja powinna w związku z tym określić dla tych sektorów sektorowe roczne poziomy referencyjne emisji, w odniesieniu do których można by oceniać zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych z tych sektorów. Takich sektorowych rocznych poziomów referencyjnych emisji nie

należy rozumieć jako minimalnego sektorowego poziomu docelowego, ale raczej jako próg pozwalający na elastyczność w ramach dyrektywy 2003/87/WE.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12b) Wysiłki redukcyjne państw członkowskich powinny nadal opierać się na zasadzie solidarności między nimi oraz na potrzebie zrównoważonego rozwoju gospodarczego w Unii, z uwzględnieniem odpowiedniego dla każdego z państw członkowskich PKB na mieszkańca. Roczne limity emisji dla państw członkowskich powinny w związku z tym być ustalane zgodnie z zasadami sprawiedliwości i opłacalności i należy brać przy tym pod uwagę między innymi możliwości gospodarcze oraz względny potencjał i koszt redukcji emisji.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować

(13) Nowe zagrożenia takie jak rosyjska wojna w Ukrainie i pandemia COVID-19 wpływają na Unię i jej państwa członkowskie oraz poziom ich emisji w różnym stopniu i przez okres, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Ponadto kryzysy te mogą wpłynąć na to, jak państwa członkowskie będą w stanie ograniczyć swoje poziomy emisji. Ze względu na te niepewności jest właściwe, aby w rozporządzeniu (UE)

roczne *limity emisji*.

2018/842 wskazano państwom członkowskim i sektorom przewidywalne ścieżki wymaganych redukcji emisji do 2030 r. W razie potrzeby, w związku ze strategicznymi sytuacjami nadzwyczajnymi lub kryzysowymi, tymczasowe dostosowania rocznych limitów emisji powinny jednak pozostać możliwe, pod warunkiem że zachowane są krajowe poziomy redukcji emisji wyznaczone na 2030 r. i należyce uwzględnia się elastyczność przewidzianą w rozporządzeniu (UE) 2018/842. Ponadto w przypadku gdy państwo członkowskie przekracza roczne przydziały, powinno się zakładać jedynie procedurę korygującą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Poprawka 19

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13a) Pandemia COVID-19 unaocznila strategiczne znaczenie sektora transportu. Wdrożenie uprzywilejowanych korytarzy, które zapewniały bezpieczne łańcuchy dostaw na potrzeby usług medycznych i służb ratunkowych oraz podstawowe dostawy żywności i produktów farmaceutycznych, było dobrą praktyką, która w przyszłości w czasie kryzysu powinna mieć pierwszeństwo przed redukcją emisji.

Poprawka 20

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) W 2025 r. należy zatem

skreśla się

zaktualizować roczne limity emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

(17) Biorąc pod uwagę wprowadzenie od 2026 r. w rozporządzeniu (UE) 2018/841 wzmocnionego systemu zgodności, należy znieść odliczanie emisji gazów cieplarnianych generowanych przez każde państwo członkowskie w latach 2026–2030 w sektorze gruntów, które to emisje przewyższają pochłanianie w danym państwie. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 9 ust. 2.

Poprawka

(17) Przepisy rozporządzenia 2018/842 dotyczące zgodności powinny zostać wzmocnione, aby z jednej strony zniechęcić państwa do przekraczania limitów emisji, również poprzez kary finansowe, a z drugiej strony zwiększyć przejrzystość i skuteczność działań korygujących.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE)

Poprawka

skreśla się

2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18a) Niektóre państwa członkowskie będą musiały się zmierzyć z poważnymi wyzwaniami, aby osiągnąć cele określone w rozporządzeniu (UE) 2018/842. Dlatego też ważne jest zagwarantowanie elastyczności, przewidywanie i możliwość przekazywania. Aby oceniać postępy państw członkowskich w redukowaniu emisji gazów cieplarnianych objętych rozporządzeniem (UE) 2018/842 oraz zapewniać przejrzystość, oceny postępów na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999 powinny zawierać ocenę i sprawozdanie dotyczące w szczególności redukcji emisji w sektorze transportu, wraz z podaniem faktycznych rocznych emisji w tym sektorze łącznie z odpowiadającymi im rocznymi limitami emisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842. Nie powinno to jednak wiązać się z wprowadzeniem jakiegokolwiek formy sektorowych wkładów minimalnych, gdyż

nie tylko zagrażałoby to realizacji tych celów, ale również uniemożliwiałoby ich osiągnięcie.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18b) W ciągu sześciu miesięcy od każdego globalnego przeglądu uzgodnionego w art. 14 porozumienia paryskiego Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania rozporządzenia (UE) 2018/842. Sporządzając sprawozdanie, Komisja powinna starać się uwzględnić, w stosownych przypadkach, wskazówki europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu, ustanowionego rozporządzeniem 2021/1119, specjalistów z niezależnych organów oraz krajowych organów doradczych ds. klimatu, jeżeli takie istnieją.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 Rozporządzenie (UE) 2018/842 Artykuł 4 – ustęp 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc

pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023, **2024 i 2025** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

c) w latach 2026–2030 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity

pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023–**2030** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity

emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023, **2024 i 2025** określa na podstawie *wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim* oraz na podstawie *poddanych przeglądowi wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim*.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie *kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.*”;

emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023–**2030** określa na podstawie *ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim dla danego roku, ustalonego na podstawie akapitu drugiego, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia*.

Przy ustalaniu rocznych limitów emisji dla każdego państwa członkowskiego na mocy niniejszego ustępu Komisja zapewnia, by do celu Unii dotyczącego redukcji emisji gazów cieplarnianych na mocy niniejszego rozporządzenia dochodzić w sprawiedliwy i opłacalny sposób we wszystkich państwach członkowskich, z uwzględnieniem elastyczności, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia.

Dla sektorów objętych niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2003/87/WE Komisja, ustalając roczne limity emisji na lata 2026–2030, dodatkowo określa dla każdego państwa członkowskiego odsetek rocznych limitów emisji odpowiadający emisjom z tych sektorów (sektorowy roczny poziom referencyjny emisji).”

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Począwszy niezwłocznie od ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja, w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi, stale monitoruje ryzyko przekroczenia przez państwa członkowskie ich rocznych limitów emisji ze względu na spowodowane koniecznością wyższe emisje powstające w związku ze środkami podjętymi w reakcji na strategiczne sytuacje nadzwyczajne lub kryzysowe, na przykład w celu ograniczenia ryzyka związanego z dostawami energii i paliw, zapewnienia odbudowy lub udzielenia pomocy humanitarnej.

Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że roczne limity emisji danego państwa członkowskiego nie mogłyby lub nie mogą zostać osiągnięte z powodów określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może ona tymczasowo dostosować roczne limity emisji tego państwa członkowskiego w drodze aktu wykonawczego, obejmującego wyższe emisje wynikające z konieczności, z należyтым uwzględnieniem wykorzystania mechanizmów elastyczności na mocy art. 5 i rezerwy

bezpieczeństwa na mocy art. 11.”;

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W sprawozdaniu z rocznej oceny na mocy art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1999 Komisja ustala emisje objęte niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności podaje roczne limity emisji i roczne emisje z sektora transportu. W sprawozdaniu uwzględnia się również okoliczności krajowe oraz wykaz środków krajowych wprowadzonych w celu redukcji emisji i uwypukla się unijną wartość dodaną.”;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 5

Elastyczności w formie pożyczania, przenoszenia i przekazywania

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2025** r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.
2. **W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może**

3c) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Elastyczności w formie pożyczania, przenoszenia i przekazywania

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2029** r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.

pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.

3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:

(a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.; oraz

b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. ***Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.***

5. Państwo członkowskie, w którym zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

6. Państwa członkowskie ***mogą wykorzystać*** dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii ***lub w państwach***

3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:

a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.; oraz

b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r.

5. Państwo członkowskie, w którym zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

6. Państwa członkowskie ***wykorzystują*** dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu ***oraz ubóstwu***

trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.

8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

energetycznemu i transportowemu w Unii *w odniesieniu do sektorów określonych w art. 2.* Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu *i podają te informacje do wiadomości publicznej.*

7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.

8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

8a. Państwo członkowskie, którego zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych z sektorów objętych równocześnie niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2003/87/WE są na dany rok przypadający w okresie 2026–2030 niższe od sektorowego rocznego poziomu referencyjnego emisji, może przyznać bezpłatne uprawnienia do emisji w ramach ETS podmiotom objętym regulacją na podstawie dyrektywy 2003/87/WE w okresie 24 miesięcy następujących po tym roku. Ilość bezpłatnych uprawnień jest ograniczona do różnicy między sektorowymi rocznymi poziomami referencyjnymi emisji a zweryfikowanymi emisjami gazów cieplarnianych z danych sektorów. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o ilości bezpłatnych uprawnień, z których zamierza skorzystać. Tę ilość anuluje się z rocznego limitu

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 8

Tekst obowiązujący

Artykuł 8

Działania korygujące

1. *Jeżeli w corocznej ocenie* na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) *nr 525/2013* i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;

Poprawka

5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Działania korygujące

1. *Jeżeli w ocenie przeprowadzanej co dwa lata* na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) *2018/1999* i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

-a) *szczegółową analizę sytuacji w danym państwie członkowskim, w tym ocenę społeczno-ekonomiczną określającą możliwości ograniczenia emisji przez to państwo członkowskie;*

a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, z ***zapewnieniem, aby środki były zrównoważone pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym;***

b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.

3. Komisja **może wydać** opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w **możliwie największym stopniu** uwzględnia opinię Komisji i **może** odpowiednio **zmienić** swój plan działań korygujących.

b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.

3. Komisja **wydaje** opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w **pełni** uwzględnia opinię Komisji i odpowiednio **zmienia** swój plan działań korygujących. **Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego znacznej części, podaje wyjaśnienie.**

Plany działań korygujących, a także wszelkie zmiany oraz opinie Komisji, o których mowa w akapicie pierwszym, są dostępne publicznie.

(Rozporządzenie (UE) 2018/842).

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli **emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie lata.**

Poprawka

2. Jeżeli **państwo członkowskie przekroczy swoje roczne uprawnienia do emisji w ciągu dwóch lub więcej kolejnych lat, przeprowadza przegląd swojego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz krajowej strategii długoterminowej. Przegląd ten musi zostać ukończony w ciągu 12 miesięcy. Komisja może wydać zalecenia określające, w jaki sposób należy zmienić krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz krajową strategię**

długoterminową tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionym planie i przekazuje jej oświadczenie określające, w jaki sposób proponowane zmiany skorygują niezgodność z krajowymi rocznymi limitami emisji oraz w jaki sposób, w stosownych przypadkach, w zmianach uwzględniono zalecenia Komisji. Jeżeli krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub krajowa strategia długoterminowa pozostaną zasadniczo niezmienione, Komisja wszczyna, w stosownych przypadkach, postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Artykuł 15

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele Porozumienia paryskiego.

Poprawka

7a) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, **ze zwróceniem szczególnej uwagi na rozwój sektora transportu, koszty i korzyści odnośnych środków dla różnych sektorów gospodarki i obywateli, w tym wszystkich istotnych przepisów dotyczących klimatu,** rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego, **przy jednoczesnej minimalizacji obciążeń regulacyjnych i unikaniu nadmiernej regulacji.**

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., **lub potrzeby wycofania istniejących strategii i środków w przypadku nadmiernej regulacji konkretnych sektorów, zwłaszcza sektora drogowego i sektora morskiego w niniejszym rozporządzeniu**, a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.”;

(Rozporządzenie (UE) 2018/842)

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego
Odsyłacze	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 13.9.2021
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	TRAN 13.9.2021
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Angel Dzhambazki 10.11.2021
Rozpatrzenie w komisji	7.2.2022
Data przyjęcia	28.4.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 8 0: 12
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Erik Bergkvist, Izaskun Bilbao Barandica, Paolo Borchia, Karolin Braunsberger-Reinhold, Marco Campomenosi, Massimo Casanova, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Giuseppe Ferrandino, Carlo Fidanza, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Tomasz Piotr Poręba, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Henna Virkkunen, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Leila Chaibi, Clare Daly, Pär Holmgren

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

28	+
ECR	Carlo Fidanza, Tomasz Piotr Poręba, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Massimo Casanova
PPE	Magdalena Adamowicz, Karolin Braunsberger-Reinhold, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Henna Virkkunen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	István Ujhelyi

8	-
NI	Mario Furore
The Left	Leila Chaïbi, Clare Daly, Elena Kountoura
Verts/ALE	Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Pär Holmgren, Tilly Metz

12	0
ECR	Peter Lundgren
ID	Julie Lechanteux, Philippe Olivier
S&D	Andris Ameriks, Erik Bergkvist, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Bogusław Liberadzki, Rovana Plumb, Vera Tax, Petar Vitanov

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się